
PRZYSTRUGAĆ (1) *vb pf*

fut 3 sg przystruże. ◇ [imp 2 sg przystruż.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Przyciąć*: Kiedy byś miał zmáwiác Robotę ná Pręty: tedy łobie wymawiaiy/ áby ziemię brał dwa krocunki w ziemię proftą Bórtę/ á robotę áby oddawał pod łznur. Abowiém óni rádźi w połrzodku czynią Pagorek/ á ku Bórcie przyłtruże ku oddaniu roboty. *Strum F2v.*

2. [*Uczynić coś strugając [co]: <Gdy> łię czym innym [koń] ochwaci <Przy>złtruż czop z mydła włoż koniowi w <gardł>o aby przełkął [lege: przełknął]. SprLek B2v.*]

Formacje współrdzenne cf STRUGAĆ.

ALKa, ZCh